

Ἀριθ. 321

MZ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς δύο κασιωτικὰς γολέτας «Κασιωτίναν» καὶ «Ποσειδῶνα» τὴν 11 Ἰουνίου 1828, μεταξὺ τοῦ Κυριακοῦ Γ. Μαλαξοῦ φέροντος πρόσωπον τοῦ Ἰωάννου Φραγκούλη, κυρίου τῆς ρηθείσης γολέτας «Κασιωτίνας», καὶ τοῦ Βασιλείου Νικήτα φέροντος πρόσωπον τοῦ Νικήτα Βασιλείου, κυρίου τῆς ρηθείσης γολέτας «Ποσειδῶνος», ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ τοῦ καταγωγοῦ Λαζάρου Ν. Νέγκα, πλοιάρχου τῆς γολέτας «Παναγίας τῆς Ὑδρας», ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1828 ἐπιτροπικὸν τοῦ Ἰωάν. Φραγκούλη, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποκαθιστᾷ ἐπίτροπόν του τὸν Κυριάκον Γ. Μαλαξὸν εἰς τὴν περὶ τῆς γολέτας του «Κασιωτίνας» κρίσιν καὶ τὸ ἀπὸ 6 Μαρτίου ἐπιτροπικὸν τοῦ Νικήτα Βασιλείου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποκαθιστᾷ ἐπίτροπόν του τὸν υἱὸν του Βασίλειον Νικήτα εἰς τὴν περὶ τῆς γολέτας του «Ποσειδῶνος» κρίσιν,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 11, 17 καὶ 18 Φεβρουαρίου ἀναφορὰς τοῦ Γεωργίου Ἰ. Κοκκινάκη, εἰς τὰς ὁποίας ἐκθέτων τοὺς λόγους τῆς νομίμου κυριότητος καὶ τὰ ἀναφαίρετα δικαιώματά του ἐπὶ τῆς γολέτας «Ἀμφιτρίτης», πρότερον δὲ «Ποσειδῶνος», ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσίν της καὶ διαμαρτυρούμενος διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐμποδισμοῦ αὐτῆς προξενούμενα ἔξοδα καὶ ζημίας ζητεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν των,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου, 7 Μαρτίου καὶ 6 Ἀπριλίου ἀναφορὰς καὶ ἀπαιτήσεις τῶν ρηθέντων Νικήτα Βασιλείου καὶ Ἰωάννου Φραγκούλη εἰς τὰς ὁποίας, φέροντες εἰς ἀπόδειξιν τὰ ἐπὶ τῶν δύο γολετῶν κυριότητος ἀποδεικτικά, τὴν ἀπόφασιν τοῦ παύσαντος Θαλασσίου Δικαστηρίου καὶ ὅτι τὰ παρὰ τοῦ ρηθέντος καταγωγοῦ Λαζάρου Ν. Νέγκα κατ' αὐτῶν ἀναφερόμενα εἶναι συκοφαντῖαι ἀπλαῖ, ἐξαιτοῦνται τὴν ἐπιστροφὴν τῶν γολετῶν αὐτῶν,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 2 Μαρτίου ἀπολογητικὴν ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Λαζάρου Ν. Νέγκα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαντῶν δι´σχυρίζεται ὅτι αἱ ρηθεῖσαι κασιωτικαὶ γολέται μετῆρχοντο φανερὰ τὴν πειρατείαν καὶ ληστείαν τὸ ὁποῖον ἀναδέχεται ν' ἀποδείξῃ, παραπονεῖται ἀπὸ τὴν γενομένην κατὰ 14 Ὀκτωβρίου ἀπόφασιν τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου ὡς ἐλλιπῆ καὶ κατὰ τοὺς τύπους καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ διὰ ταῦτα ἐξαιτεῖται δικαιοσύνην,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1827 μαρτυρικὸν τοῦ Δημητρίου Γεωργίου, Ποριώτου, ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, διὰ τοῦ ὁποίου μαρτυρεῖ ὅτι αἱ δύο κασιωτικαὶ γολέται ἐγύμνωσαν τρία οὐδέτερα πλοῖα, τὸ ἐν ὑπὸ σημαίαν ἀγγλικήν, τὸ ἄλλο ὑπὸ ρωσικὴν καὶ τὸ τρίτον ὑπὸ σαρδηνικὴν, βεβαιώνων ὅτι εἶδεν ὁ ἴδιος ταύτην τὴν πειρατείαν,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 13.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 19 Μαρτίου 1828 ἔγγραφον μαρτυρίαν ἐπὶ τὰ Κασίων καὶ Καρπαθίων, βεβαιούντων ὅτι τὰ πλοῖα τοῦ Νικήτα καὶ Ἰωάννου Κασίων ἐκτὸς τοῦ τελευταίου ταξιδίου δὲν μετῆλθαν προτῆτερα πειρατείας,

Ἀκούσασα τὰς ὁμολογίας τοῦ Βασιλείου Νικήτα, τοῦ πατρὸς του Νικήτα Βασιλείου καὶ τοῦ Λαζάρου Ν. Νέγκα,

Ἀκούσασα τὰς μαρτυρίας τοῦ Μανόλη Μηνᾶ, τοῦ Φιλίππου Κώστα Πατρῆ, τοῦ Κωνσταντίνου Νικολάου, Αἰνίτου, τοῦ Νικολάου Μηνᾶ, Γεωργίου Κυριακοῦ, Ροδίτου, καὶ Γεώργη Χ' Δρόσου,

Παρατηρήσασα τὸ ἡμερολόγιον καὶ διάφορα ἔγγραφα τῆς γυμνωθείσης ρωσικῆς ἐμπορικῆς ναύης «*Α λ ε ξ ἄ ν δ ρ ο υ*» τοῦ πλοιάρχου Φραγκίσκου Ἀρδίτου,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 30 Μαρτίου ἀναφορὰν τῶν δοκίμων, κατὰ τὴν ὁποίαν φαίνονται σημειωμένα πράγματά τινα τῶν γυμνωθέντων πλοίων καὶ διαγνωριζόμενα ἀκριβῶς ὡς κατασκευῆς εὐρωπαϊκῆς,

Ἀναγνώσασα τὴν γνώμην τῶν δοκίμων περὶ τῶν ζημιῶν τοῦ πλοιάρχου Γ. Ἰ. Κοκκινάκη, ἀγοραστοῦ τῆς γολέτας «*Α μ φ ι τ ρ ῖ τ η ς*»,

Ἀκούσασα τὰ ἀντεξεταστικά δικαιολογήματα τῶν μερῶν,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος Συνέδρου, περιέχουσιν τὰ ἀκόλουθα·

«Τὴν 30 Ἰουλίου 1827 ὁ καταγωγὸς Λάζαρος Νέγκας, πλοίαρχος τῆς γολέτας «*Π α ν α γ ῖ α ς τ ῆ ς Ὑ δ ρ α ς*» συνέλαβεν εἰς τὴν Κάρπαθον ὡς πειρατικὰς τὰς περὶ ὧν ἡ κρίσις δύο κασιωτικὰς γολέτας, τὸν «*Π ο σ ε ι δ ῶ ν α*» τοῦ Νικήτα Βασιλείου καὶ τὴν «*Κ α σ ι ω τ ῖ ν α ν*» τοῦ Ἰωάννου Φραγκοῦλη. Εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν τὰς ἔφερεν εἰς κρίσιν καὶ διὰ τοῦτο ἀπολογεῖται ὅτι κατὰ ἐπταετὴ συνήθειαν καὶ πολεμικοὶ πλοίαρχοι καὶ καταγωγοὶ ἔκαιαν ἢ ἐκυρίευν ἀκρίτως τὰ πειρατικὰ πλοῖα· καὶ εἰς ἀπόδειξιν φέρει πολλὰ παραδείγματα.

» Ἐναντίον τῆς οὐνηθείας ταύτης φέρουν τὸ ἀπὸ 27 Μαΐου 1826 κήρυγμα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον προτείνουν μάλιστα ὡς νόμον ἐπικρατοῦντα ἔκτοτε· ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἀπλοῦν κήρυγμα ἢ καὶ ψήφισμα ἐν εἶναι νόμος· ἔπειτα μὲ λύπην ἀναπολεῖ τις ὅτι τοῦ ὄντως ἐντίμου διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκείνου κηρύγματος καὶ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα εἶχαν ἀναιρεθῇ ἀπὸ τὰ μέτρα καὶ τὰς πραγματικὰς διατάξεις τῆς Ἀντικυβερνήσεως, ἥτις ἐπαναφέρει τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

» Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος πάλιν ὅσον πολυχρόνιος συνήθεια καὶ ἂν παρειαχωρήσῃ καὶ ὁποῖα καὶ ὅσα παραδείγματα καὶ ἂν δοθοῦν, πρέπει ἐν ταύτῳ νὰ συμφωνοῦν καὶ μὲ τὸ δίκαιον ἢ ἄλλως ἢ μὲν συνήθεια διαρρήσσεται, τοῦτο δὲ μένει διὰ πάντα ἀναλλοίωτον. Κατ' αὐτὸ λοιπὸν πᾶσα κτῆσις δὲν μεταβιβάζεται ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο πρόσωπον εἰ μὴ δι' ἐν νόμου πράξεως· εἰς δὲ τὰ συλλαμβανόμενα πλοῖα μόνῃ ἔννομος πρᾶξις, μεταθέτουσα τὴν κτῆσιν ἀπὸ τοῦ συλληφθέντος εἰς τοῦ συλλαβόντος, εἶναι ἡ κρίσις. Καὶ ἐπειδὴ προσκαλεῖται ἀπὸ τοῦ συλληφθέντος Κασίους, μένει νὰ ἐξετάσωμεν τὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ καταγωγοῦ δικαιολογήματα.

» Ὁ ἀντίδικός των κατηγορεῖ τοὺς δύο Κασίους ὅτι ἐκτὸς ἄλλων πειρατειῶν

μετὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἐπάτησαν καὶ ἐγύμνωσαν εἰς τὰ Κάκκαβα τῆς Λυκίας δύο οὐδέτερα πλοῖα καὶ ἑξ ἑλληνικὰ πλοιάρια. Οἱ ἐγκαλούμενοι ὁμολογοῦν μὲν ὅτι ἐπῆγαν εἰς Κάκκαβα, ὅμως ἀρνοῦνται ὅτι μετῆλθον καμμίαν πειρατείαν· εὐρόντες ἐκεῖ, λέγουν, δύο ξύλα, τὸ ἐν τουρκικὸν καὶ τὸ ἄλλο εὐρωπαϊκόν, ἀφαίρεσαν ἀπ' ἐκεῖνο ὡς ἐχθρικὸν διάφορα πανιά καὶ σχοινιά, τὸ δὲ ἄλλο ἐπισκεφθέντες ἀπλῶς καὶ γνωρίσαντες τὴν οὐδετερότητά του δὲν τὸ ἐπείραξαν τελείως.

» Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἀπολογητικὸν σύστημά των· προσθέτουν μάλιστα ὅτι τὸ εἰς τὰ παράλια τῆς Λυκίας ταξιδιὸν των δὲν ἦτον προμελετημένον, ἀλλὰ καθ' ὁδὸν οἱ ναῦται, δελεασθέντες ὑπ' ἄλλους, παλαιοὺς συντρόφους των, μὲ τοὺς ὁποίους ἀπηντήθησαν εἰς Χάλκην, παρεβίασαν τὴν θέλησιν τῶν πλοιάρχων καὶ τοὺς παρέσυραν ἄκοντας εἰς τὸ ἄτακτον καὶ ἐναντίον τοῦ διαβατηρίου των ἐπιχείρημα.

» Ἀλλ' ὁ καταγωγὸς προτείνει ἐναντίον των τὰ θαλάσσια ἔγγραφα μιᾶς ρωσικῆς ναύης ὀνομαζομένης «*Ἀ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ο υ*» τοῦ πλοιάρχου Φραγκίσκου Ἀρδίτου, τὰ ὅποια βεβαιώνει ὅτι εὗρεν εἰς τὰς γολέτας των. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα φέρουν τῷ ὄντι βαρείας ὑποψίας πειρατείας· μάλιστα τὸ ἡμερολόγιόν της τακτικὸν κατὰ πάντα καὶ γράφον ἡμέραν παρ' ἡμέραν τὰ τρέχοντα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἕως 29 Ἰουλίου ἔ. ν., φανερῶνει ὅτι κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας εἶχε φθάσει εἰς Κάκκαβα. Ἐκεῖ ἔξαφνα τὸ καθημερινὸν τοῦτο ἡμερολόγιον δὲν διακόπτεται ἀπλῶς, ἀλλὰ σιωπᾷ παντάπασι. Ποία εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἔξαφνικῆς ταύτης καὶ τελείας κατασιγάσεώς του; Ποία ἄλλη πιθανωτέρα, εἰμὴ ὅτι ἐπατήθη ἡ ναὺ καὶ ἠρπάχθησαν τὰ χαρτιά της; Τὴν ὑπόνοιαν ταύτην συνισχύουν πολὺ διάφορα πλοίου εἰδίδια εὐρεθέντα εἰς τὰς δύο κασιωτικὰς γολέτας, τὰ ὅποια ἐρευνήσαντες οἱ δόκιμοι ἐβεβαίωσαν ὅτι εἶναι εὐρωπαϊκοῦ καὶ ὄχι τουρκικοῦ σκάφους.

» Μ' ὅλον ὅτι τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπιβαρύνουν πολὺ τὰς κατὰ τῶν ἐγκαλουμένων ὑποψίας, ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀποφασίσιν ἠθέλησε τὴν λάβην θετικὰς ἀποδείξεως. Ἀνεγνώσθησαν μὲ περιέργειαν ὅσαι ἀπὸ τὰς ξένας ἐφημερίδας ἐσημείωναν τὰς ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν γενομένας πειρατείας· ἀλλ' εἰς αὐτὰς δὲν εὐρέθη κανένα φῶς. Ἐρωτήθη καὶ ὁ ἐν Σύρᾳ Ρωσικὸς Ἀντιπρόξενος, ὅστις ἐδύνστο τὴν γνωρίζῃ τὴν τύχην τῆς ὑπὸ σημαίαν τῆς Κυβερνήσεώς του ταξιδευούσης ναύης. Οὗτος ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ ναὺ αὕτη ἐγυμνώθη ἀπὸ πειρατὰς καὶ ὁ πλοίαρχός της ἠναγκάσθη ἔπειτα τὴν πωλήσῃ διὰ χρέη εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ πληροφορία, μὲ ὅλον ὅτι συνισχύει τὰς πρώτας ὑποψίας, δὲν εἶναι ἀποχρῶσα.

» Παρατρέχω τινὰ ἐλαφρὰ προκαλεσθέντα ἢ συμπεσόντα βοηθήματα εἰς εὐρεσιν τῆς ἀληθείας καὶ ἔρχομαι εἰς τὰς μαρτυρίας αἵτινες διέλυσαν τὰς ἀμφιβολίας. Ὁ ναύτης Κωνσταντῆς Αἰνίτης ἀπὸ Καστελλόριζον μαρτυρεῖ ὅτι εἶδε τὰς δύο ὑπόπτους γολέτας εἰς τὸν λιμένα τῶν Κακκόβων καὶ ἐπληροφορήθη ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς γυμνωθείσης ναύης τὴν πειρατικὴν ἀρπαγὴν των. Προσθέτει μάλιστα ὅτι ὁ πλοίαρχός της μεταβὰς εἰς Ρόδον ἠγόρασε νέα πανιά καὶ νέαν ἐπισκευὴν καὶ μὲ αὐτὰ ἐξέπλευσε δι' Ἀλεξάνδρειαν. Τρεῖς ἄλλοι μάρτυρες, Μανιὸς Καλύμνιος, Γεώργης Κυριακοῦ, Ροδίτης, καὶ Γεώργης Χ' Δρόσου, εὐρέθησαν τὴν ἐορτὴν τοῦ Προφήτου Ἡλίου, ἡγουν τὴν 20 Ἰουλίου, εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα καὶ μαρτυροῦσιν ὅτι αἱ δύο κασιωτικαὶ γολέται

συνωδευμένοι από δύο περάματα και ἓν μίστικον ἤρπασαν πρῶτον ἐξ ἰδικά των πλοιάρια φορτωμένα σφογγάρια καὶ ἔπειτα, μετὰ 2 περίπου ὥρων μάχην, ἐγύμνωσαν τὴν ρηθεῖσαν ρωσικὴν ναύην καὶ ἓν οὐδέτερον βρίκι, τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμοῦνται καλῶς τὴν σημαίαν.

» Αἱ μαρτυρίαι αὗται ἠνάγκασαν καὶ τοὺς κατηγορουμένους αὐτοὺς καὶ ὁμολόγησαν τὸ ἔγκλημά των· ὅμως ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος κατέφυγαν εἰς τὴν ἀνωτέρω σημειωθείσαν ἐξαίρεσιν, ὅτι εἰς τὴν πειρατείαν ταύτην παρεσύρθησαν ἀπὸ βίαν τῶν ἐπαναστάντων κατ' αὐτῶν πληρωμάτων. Ἀλλὰ ποίαν ἀπόδειξιν βίας φέρουν; Καμμίαν ἄλλην ἀπὸ τὴν ἰδίαν των διαβεβοίωσιν. Ἐπειτα αὐτοὶ οἱ ἐγκαλούμενοι εἰς τὴν ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου πρὸς τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον ἀναφορὰν των ὁμολόγησαν ὅτι ἐπλευσαν ἀπὸ Χάλκην εἰς Κάκκβα ἐκουσίως, ἀφ' οὗ ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἦτον ἐκεῖ δύο ἀξιωματικοὶ Τοῦρκοι, τοὺς ὁποίους ἤθελαν νὰ συλλάβουν διὰ νὰ τοὺς ἀλλάξουν μὲ δύο Κασίους αἰχμαλώτους. Καὶ τέλος ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ἐγκαλούμενοι δὲν μετῆλθον τότε πρῶτον ἢ μόνον τὴν πειρατείαν.

» Ταῦτα καταδικάζουν τὰς δύο περὶ ὧν ὁ λόγος γολέτας ὡς πειρατικάς· ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ συναποφασισθῇ καὶ μία παρέμπτωσις ἀποζημιώσεως τοῦ ἀγοραστοῦ μιᾶς τῶν δύο κασιωτικῶν γολετῶν. Καθ' ὅσα προκύπτουν ἀπὸ διάφορα ἔγγραφα ἐπίσημα οἱ ναῦται τοῦ Α. Νέγκα ἐπώλησαν τὴν γολέταν «Π ο σ ε ι δ ῶ ν α». Ταύτην τὴν πώλησιν δύνανται ἴσως νὰ τὴν δικαιολογήσουν ἀλλὰ ὅχι καὶ νὰ τὴν δικαιώσουν μὲ τὴν προτεινομένην ἀπὸ τὸν καταγωγὸν συνήθειαν τῆς ἀκρίτως ἕως τώρα γενομένης μεταβάσεως τῆς κτήσεως τῶν πειρατικῶν πλοίων εἰς τοὺς πολεμικοὺς πλοιάρχους ἢ τοὺς καταγωγούς. Ἡ πώλησις ἔγινε τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1827, ἤγουν δέκα ἐξ ἡμέρας πρὸ τῆς κατὰ τὴν 14 Ὀκτωβρίου ἀποφάσεως τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου, καὶ δέκα ἐννέα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς της, ἣτις διετάχθη τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ Ὀκτωβρίου ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

» Ὁ πρῶτος ἀγοραστής Μαρίνης Γ. Σπαχῆς τὴν μετεπώλησε τὴν 22 Ὀκτωβρίου εἰς τὸν Γιάννην Α. Βαλῆν. Τὴν 25 ἢ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας διέταξε πᾶσαν τοπικὴν ἐξουσίαν νὰ συντρέξῃ τοὺς πρώτους κυρίους τῶν γολετῶν εἰς ἀνάκτησίν των, δὲν νομίζω δὲ περιττὸν νὰ σημειώσω ἐδῶ ὅτι ἡ διαταγὴ αὕτη εἶναι νοθευμένη μὲ ξένης χειρὸς πλαστογραφίαν, προστεθείσης εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως «εἰς ὁποίων δὴ ποτε χεῖρας καὶ μὲ ὁποίων δὴ ποτε τρόπον εὗρεθῶσιν» (αἱ γολέται). Ἡ προσθήκη αὕτη ἀλλάσσει τὴν παραγγελλομένην παρὰ τῆς ρηθείσης Γραμματείας εἰρηνικὴν ἀπόφασιν εἰς βιαίαν ἀφαίρεσιν. Ἡ δημοσίων γραμμάτων πλαστογραφία εἶναι βαρὺ ἔγκλημα καὶ ἕκαστος ὑπουργὸς ἔχει χρέος νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν ἐγκληματικὴν δικαιοσύνην.

» Τὴν 1 Νοεμβρίου ἢ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπέκρυψε μὲ ἐμπορικὸν δίπλωμα τὴν τοῦ ρηθέντος Βαλῆ κυριότητα ἐπὶ ταύτης τῆς γολέτας μετονομασθείσης «Ἀ μ φ ι τ ρ ί τ η ς». Ἀλλὰ τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ, ἤγουν τρεῖς ἡμέρας ὑστερώτερα, ἡ αὕτη Γραμματεία διέταξε τὸν πρῶτον Στόλαρχον νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Α. Νέγκαν ν' ἀποδώσῃ τὰς δύο κασιωτικὰς γολέτας ἢ, ἂν τὰς ἐπώλησε, νὰ τὰς κρατήσῃ ὁ Στόλαρχος ἢ νὰ διατάξῃ νὰ τὰς κρατήσωσιν ὅπου τὰς ἀπαντήσωσι. Τὴν 26ην τοῦ αὐτοῦ ὁ Βαλῆς μετεπώλησεν εἰς τὸν Δημήτριον Ἰ. Κοκκινάκην

τὴν γολέταν «Ἀμφιτρίτην» διὰ δύο ἐγγράφων γενομένων τοῦ ἐνὸς ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ φρουρίου τῆς Μονεμβασίας καὶ τοῦ ἄλλου ἐνώπιον τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς Ἀστυνομίας τῆς αὐτῆς πόλεως.

» Τέλος τὴν 28 Ἰανουαρίου 1828 ὁ Κοκκινάκης ἔλαβε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νέον δίπλωμα ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γολέτας κυριότητά του. Τὴν δὲ 8 Φεβρουαρίου ἡ Δημογεροντία τῆς Σύρας κατ' αἴτησιν τῶν Κασίων, πρώτων κυρίων τῶν γολετῶν, ἐπιστηριζομένη εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου καὶ τὴν πρὸς τὸν Στόλαρχον διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐκράτησε τὴν γολέταν «Ἀμφιτρίτην» καὶ ἔστειλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς ρηθέντας Κασίους καὶ τὸν πλοίαρχον Κοκκινάκην.

» Τί προκύπτει ἀπὸ τὴν τόσῃν σύγχυσιν τῶν πωλήσεων καὶ μεταπωλήσεων, τῶν παρεισελθουσῶν διαταγῶν καὶ τῆς κρατήσεως τῆς «Ἀμφιτρίτης»; Ὁ τελευταῖος ἀγοραστής Κοκκινάκης δυσχυρίζεται ὅτι ἠγόρασε τὸ πλοῖον τοῦτο εὐπίστως. Καμμία ἀπόδειξις κακοπιστίας δὲν ὑπάρχει. Καὶ ἐπειδὴ ζημιώνεται ὄχι ὀλίγον ἀπὸ ταύτην τὴν κράτησιν, ἀπαιτεῖ ζημίας καὶ διάφορα. Χρεωστεῖται ἀποζημιώσεις καὶ ὁποῖα; καὶ εἰς τίνοος βάρους πρέπει νὰ πέσῃ;

» Ἄν δὲν παρεισχωροῦσε τὸ εἰς τὸν Βαλῆν δοθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας δίπλωμα, αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Κοκκινάκη περιορίζοντο εἰς ὅσα ἔξοδα φέρει ἀπλῆ ἐκ νομῆς δίκη. Καὶ αὐτὸς ὁ πλοίαρχος διαμαρτύρεται ὅτι χωρὶς τὸ δίπλωμα ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εὐλόγως πίστιν πλήρη, δὲν ἐτολμοῦσε ποτὲ νὰ συμφωνήσῃ ἀγοράν. Μάλιστα ἡ αὐτὴ Γραμματεία τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ διπλώματος, ἐξέδωκε διαταγὴν νὰ κρατηθῇ ἡ αὐτὴ γολέτα «Ἀμφιτρίτη» ὅπου εὑρεθῇ. Τὸ δίκαιον ἦτον νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πωλητὴν νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν κύριόν της ἢ αὐτὴν ἢ τὴν τιμὴν της καὶ ὄχι νὰ ρίψῃ ὅλον τὸ βάρους τῶν ζημιῶν εἰς τὸν ἄθῶον ἀγοραστήν.

» Κατὰ νόμον ἕκαστος ἀποκρίνεται ὅσας ζημίας ἐπροξένησεν ὄχι μόνον διὰ πράξεώς του, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀμελείας ἢ ἀστοχασίας του. Ἔπεται λοιπὸν ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἀγοραστοῦ πλοίαρχου περιορίζονται εἰς ζημίας μόνας· ἐπειδὴ δὲ προῆλθαν τοῦλάχιστον ἀπὸ ἀμέλειαν ὑπουργοῦ, τὸ βάρους τῆς ἀποζημιώσεως πίπτει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἣτις ὁμῶς σῶζει δικαίαν προσφυγὴν κατὰ τοῦ δολίου πωλητοῦ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ κρίνει τὰς γολέτας «Κασιωτίναν» καί, «Ποσειδῶνα» μὲν πρότερον, τώρα «Ἀμφιτρίτην» δικαίας καὶ νομίμους λείας καὶ ἐπομένως ἀποφασίζει, ἡ μὲν «Κασιωτίναν» μ' ὅλην τὴν οἰκείαν της ἀποσκευὴν νὰ πωληθῇ εἰς δημοπρασίαν κατὰ τὸν ὠρισμένον παρὰ τοῦ νόμου τρόπον εἰς ὄφελος τοῦ πρώην καταγωγοῦ Λαζάρου Νέγκα καὶ τοῦ καταγωγικοῦ ἐπὶ τῆς συλλήψεως πληρώματός του, προεξαιρουμένου τοῦ κατὰ καιρὸν δικαιώματος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ δὲ τὴν προπωληθεῖσαν «Ἀμφιτρίτην» ν' ἀποδώσουν ὁ ρηθεὶς Νέγκας μετὰ τοῦ ἰδίου πληρώματος εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ λόγον τοῦ αὐτοῦ δικαιώματός της δύο χιλιάδας ἑξακόσια γρόσια· ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ πληρώσῃ δι' ἀποζημιώσιν εἰς τὸν ἀγοραστήν τῆς ρηθείσης «Ἀμφιτρίτης» γρόσια χίλια εἴκοσι, σῶζουσα πάντοτε δικαίαν προσφυγὴν κατὰ τοῦ δολίου πωλητοῦ.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνδεκάτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης
Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 322
ΜΗ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν πολεμικὴν τουρκικὴν γολέταν τοῦ πλοιάρχου Χατὰτ Τουνεζίνου κυριευθεῖσαν παρὰ τοῦ Ἀντιναύαρχου Γεωργίου Σαχτούρη καὶ σταλθεῖσαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν 11 Ἰουνίου 1828.

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Ἀντιναύαρχου Γεωργίου Σαχτούρη ἀπὸ 15 Μαΐου 1828 ὅπου ἀναφέρεται ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐφάνη διευνυ- νόμενον πρὸς ἀποκλεισμένα μέρη ἐν πλοῖον, τὸ ὁποῖον καθὼς εἶδε τοὺς ἀποκλειστάς, ἀμέσως ἐγύρισε τὰ πανιά του καὶ ἄλλαξε δρόμον, ὅτι μετ' ὀλίγων ὥρῶν δίωξιν ἀφ' οὗ ἤρχισε νὰ φαίνεται καλῶς περὶ τὰς 5 ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἀποκλειστής ὕψωσε τὴν σημαίαν του, τὴν ὁποίαν ἠσφάλισε μὲ τὴν συνηθιζομένην κανονίαν, ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο χωρὶς ν' ἀποκριθῇ ἠκολούθει τὸν δρόμον του, ὅτι περὶ τὰς 7 $\frac{1}{2}$ ὥρας τὸ κατέ- φθασεν ὁ ἀποκλειστής πλησίον τῶν νήσων Στροφάδων, καὶ καθὼς ἐγνώρισεν ὅτι ἦτον γολέτα ἐχθρική ἡτοιμάσθη εἰς μάχην καὶ ὅτι καὶ αὐτὴ συγχρόνως ὕψωσε σημαίαν ἐχθρικήν πολεμικὴν· ἀλλὰ προσκλήθεῖσα νὰ παραδοθῇ χωρὶς τινος ἀντιστάσεως παρε- δόθη,

Ἀναγνώσασα τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τοῦ πληρώματος τῆς ρηθείσης γο- λέτας συγκειμένου ἀπὸ τεσσαράκοντα Τούρκους καὶ ἓνα Χριστιανόν,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ κρίνει τὴν τουρκικὴν γολέταν τοῦ πλοιάρχου Χατὰτ Τουνεζίνου δικαίαν καὶ νόμιμον λείαν καὶ ἐπομένως καταδικάζει τόσον τὴν ρηθεῖσαν γολέταν μὲ ὅλην τῆς τὴν ἀποσκευήν, ὅσον καὶ τὸ φορτίον καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἄλλα εἶδη καὶ πράγματα νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν ὁρισμένον παρὰ τοῦ νόμου τρόπον.

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 13.